

עודכן ב- 24/01/2008 02:52

המרצים ניצחו ו"הארץ" מחמיץ פנים

מאת נפתלי תשבי

<< קשה שלא לחוש בחמיצות הפנים ב"הארץ" ו-TheMarker עם סיום שביתת הסגל האקדמי הבכיר. אחרי הכל, הם לא זכו לראות את שבירת והשפלת הסגל האקדמי על ידי האוצר.

במשך חודשים הציג העיתון את הסגל האקדמי כציבור מתנשא ומפונק, המקבל משכורות עתק תמורת עבודה מועטה, מנהל מאבק אנוכי לתוספת שכר בלתי מוצדקת על גבם של הסטודנטים ועל חשבון הסגל הזוטר המקופח. עם סיום השביתה שנתארכה הרבה מעבר לנדרש, גם בגלל הכפשות "הארץ", כדאי להבהיר כמה עובדות:

1. המרצים הבכירים לא נאבקו על תוספת שכר, אלא על תיקון שחיקת שכר ביחס לעמיתיהם במשק שנגרמה במכוון על ידי האוצר, שנמנע עד היום מהסכמה על מנגנון הוגן שימנע שחיקה כזאת. המרצים לא דרשו תוספת שכר, אלא תיקון שאחרים במשק כבר קיבלו מזמן.

2. המאבק הלגיטימי היחידי שאפשר היה לקבל עליו הגנה משפטית מחוקי העבודה במדינה, כפי שאכן הוכח בבית הדין לעבודה, הוא מאבק שכר כלכלי. ברור לכל מי שמבין את דיני העבודה שרק כך ניתן היה לנהל מאבק על דמותה ומעמדה של האקדמיה. זה לא הפריע לעיתון לטעון שהסגל נאבק "רק על שכרו".

3. למרות שהסגל הבכיר ויתר על מנגנון מניעת השחיקה שהוצע לו על ידי האוצר, בגלל שההצעה לא כללה את המרצים הצעירים (שכיום הם עדיין סגל הזוטר או "מוחות בורחים"), הוא עדיין מוצג ב"הארץ" כאילו "דאג רק לעצמו" ולא לעתידה של האקדמיה.

4. לכל מי שעניו בראשו ברור היה שברקע למאבק עומד ניסיון להשפיל עד עפר את בכירי המדענים בישראל, כדי שאפשר יהיה לכפות עליהם רפורמות כלכליות המתאימות לתאגיד כלכלי, אך

בוודאי שלא למוסדות אקדמיים מוצלחים ההופכים כסף לידע, המבוססים על ניהול ובקרה פנימיים הנעשים בעיקר בהתנדבות על ידי הסגל הבכיר.

5. הסגל הזוטר אותו מסית העיתון נגד מוריו ומנחיו מהסגל הבכיר הוא הנפגע הראשי מהקיצוצים שעשה האוצר בתקציב האקדמיה, ושכרו משולם כיום בעיקר מתקציבי המחקר המידלדלים של הסגל הבכיר.

6. העיתון גם נמנע מלהזכיר שכדי להתקדם ממעמד של דוקטורנט לדרגת פרופ' נדרשים כ-20 שנה של עבודה מדעית תחרותית המחייבת התמודדות בלתי פוסקת עם מיטב החוקרים בעולם על כל מאמר ועל כל מענק מחקר.

7. פרופ' הוא גם מנהל מעבדה או קבוצת מחקר, תפקיד המחייב שילוב של יכולות ניהול, גיוס כספים, מחקר וכתיבה, הנחיה אישית של חוקרים צעירים והוראה כמרצה. בכל הממדים האלה הוא נבחן בקפדנות בכל הליך קידום ונדרש לגלות בהם מנהיגות ברמה בינלאומית.

8. ההישג העיקרי של שביתת המדענים הבכירים הוא בכך שמעתה יחשבו באוצר פעמיים לפני שינסו לכפות עליהם רפורמות, שיבינו שהאוניברסיטאות הן הסגל האקדמי - לא המעסיק שלהם, ושהנהלת האוניברסיטאות היא חלק בלתי נפרד מהסגל האקדמי שאין לה כל כוח ומעמד ללא שיתוף פעולה מלא עמו.

הכותב הוא פרופ' למדעי המחשב באוניברסיטה העברית

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון